

לצאת מבית העבדים

שיחת חיזוק עם האוטיסט בנימין גולדן אדר ב' תשס"ח

קול דממה דקה

חדש: חייגו 03-9770077
לשמיעת המסרים ועדכונים

המעוניין לעזור להפיץ הדפים האלו
ניתן להתקשר 050-410-4147

לא רק תשובה של חילונים שחוזרים בתשובה לקב"ה, אבל בעיקר שומרי מצוות שנהיים יותר אמיתיים ומתקרבים ממש להקב"ה. יהודים שמוכנים להפריד את עצמם מהעולם הגויי הגשמי [שבלי זה אי אפשר להתקרב לה', כמבואר בדרך ה' ח"א פ"ד ב, ע"ש היטב].

אבל אלה שלא מוכנים לעזוב את הגשמיות המיותרת, הלא יהודית, אפילו שגרים באזורים חרדיים, באזורים כמו ירושלים, בני ברק, בית שמש, ביתר, אלעד, קרית ספר, וכו' - והם עדיין מנסים לחיות חיים של גשמיות כמו הגוים, כמו החילונים, אלו לא יכירו את משיח צדקנו.

עכשיו, ברגע זה, כל אחד צריך להחליט: למה הוא חי? למה הוא בעולם הזה? הוא צריך לחשוב על יום מותו ומה יהיה העתיד שלו. [האדם רוב שנות ימיו עומד לחשוב חשבונות עסקיו, עסקי חיי שעה, ולמה לא ישים אל לבו אפילו שעה אחת גם לזאת, לחשוב מחשבת ממש: מה הוא? ולמה בא לעולם? או מה מבקש ממנו מלך מלכי המלכים הקדוש ברוך הוא? ומה יהיה סוף כל ענייניו? זאת היא התרופה היותר גדולה וחזקה שתוכל להמציא נגד היצר" (ס' דרך עץ חיים)].

מה הוא יעשה בעולם הבא? איך אדם יכול לחשוב שיגיע לעולם הבא עם הכרטיס אשראי שלו, ועם הב.מ.וו. שלו ועם האשה עם פאה יפה עד לכתפיים וחוסר צניעות בסגנון גויי? והוא עם כל הצעצועים שלו: המחשב, והפלאפון שמצלם ועושה מוסיקה וכו'.

עם כל הצעצועים האלה הוא ודאי ילך לגיהנום, כי הם יעידו נגדו בשמים שזה היה עיקר החיים שלו. אפילו שהוא התפלל במנין - לא תמיד, אבל כמה שיכל - שם תפילין, נתן צדקה וכו'. **אבל הלב והראש היו בדברים גויים** [י"ען כי ניגש העם הזה בפיו ובשפתיו כבדוני ולבו רחק ממני לכו... (ישעיה כט, ע"ש)].

לעומת זאת, אלו היהודים שנפרדים מכל דבר הלניסטי [תרבות יוון היתה חיי הנאות גשמיות, וגם היום זה אורח החיים של המערב ושל היהודים החילונים - וגם של

לא נחזור בתשובה. לא יעזור לנו כלום אם לא נחזור בתשובה. זה המסר - וזה לא רוצים לדעת.

מוכנים לעשות כל מיני דברים סמליים, אבל זה, לחזור באמת בתשובה, לשים מחיצה בינינו לבין עולם הגשמיות המיותרת - זה לא מוכנים לעשות [ראה מסילת ישרים פ"א שיסוד הכל הוא להתרחק מגשמיות ועוה"ז ולהתקרב לה', שזו מטרת חיינו].

כשיגיע רגע האמת, כשנראה סכנות מעבר ליכולת של אדם קטן וחלש לקלוט, כשהפחד יהיה עצום, כשנגיע

בדורות הקודמים ידעו והזכירו הכל את ה' יתברך ובכל פעולה ומעשה הוזכר שנעשה ברצון ה' ובעזרתו.

ואילו בדורנו, נמנעים אנו מכך. והיא התביעה אשר יתבע מלך המשיח מאתנו, וכנאמר בכתוב (ישעיה יא) "והריחו ביראת ה'". המשיח יתבע ויריח יראת שמים, ואלו הרחוקים מיראת שמים לא יזכו לקבל פני משיח צדקנו.

ומפורש הדבר ברבינו יונה (שערי תשובה ג כז): "השמר לך פן תשכח את ה' אלוקיך (דברים ח) ואמרו חז"ל (מנחות צט) כל מקום שנאמר 'השמר' 'פן' ו'אל', הרי זה 'לא תעשה'. הוזהרנו בזה לזכור את ה' יתברך בכל עת". ודייק בדבריו "בכל עת" - ללא הפסק והפוגה כלל, אלא זכרון תמידי, ללא שכחה כלל.

ומכח זכירת השי"ת חייבים לבוא כל מעשיו. והיינו שהוסיף שם... "כי זרע הקודש ישיגו כל הנהגה נאווה והמעטירה בעליה מזכירת ה' יתברך, כמו שנאמר (ישעיה מה): בה' יצדקו ויתהללו כל זרע ישראל"...

זכירת השי"ת היא עיקר מציאות האדם, וכמו שכתב הרמב"ן (שמות יג): כוונת כל המצוות וגוי [וראה גם דברי הרמב"ם ז"ל במסגרת מעבר לדף ודו"ק].

אור יחזקאל דרכי העבודה עמ' צח

לרגע זה, אלה שלא מסוגלים להיפרד מה"עגל הזהב" יהרסו יחד אתו [יוכל הרשעה כולה כעשן תכלה" (תפילת ימים נוראים)]. בגלל שהם הרבו להתעסק בגשמיות והתרגלו להחשיב מאד דברים גשמיים, ולכן הם לא מתאימים לחיות בעולם רוחני [ראה במסגרת מעבר לדף].

עכשיו היהודים בארץ ישראל בסכנה גדולה ביותר, גדולה ביותר. היהודים פה בארץ הקודש מתחילים להבין את זה. מתחילים קצת לפחד, אמנם ממשיכים עם החיים כאילו שלא קורה כלום. אבל בארץ ישראל יש תנועה אמיתית, אפילו שזו קטנה, של תשובה אמיתית.

[הביאורים בסוגרים אושרו על ידי בנימין גולדן - שהם תואמים כוונתו בדבריו]

עכשיו באמת מתקרב הרגע שחיכו לזה דורי דורות. לכן זאת תקופה מאוד קשה [יזכמו במצרים שהיה קושי השעבוד קודם הגאולה, כמו שכתוב (שמות ה) תכבד העבודה על האנשים כו' והם חבלי משיח" (הגר"א, אבן שלמה פ"א)]. תקופה של מבחנים קשים ביותר [ייתבררו ויתלבנו ויצרפו רבים" דניאל יב]. התיקונים והבירורים האחרונים לכל העולם: ליהודים, לגוים, למים, לאדמה, להרים, לדומם, לחי ולצומח.

כל דבר חי עכשיו במבחן, הבירור האחרון עד השלב הבא של הבריאה [שהבריאה מתפתחת בהדרגה לקראת הנצחיות כמו שכתב הרמח"ל ז"ל במאמר העיקרים ערך "בגאולה" וראה כללים ראשונים אות ט]. עד ימות המשיח יחד עם משיח צדקנו, בית המקדש השלישי וכו'.

אבל אנחנו לא מוכנים. רוב היהודים, שהם החשובים ביותר בכל הבריאה [יבך בחר ה' וגוי" (דברים ז) וראה דרך ה', ח"א פ"ב ד], לא מוכנים. פשוט לא מוכנים לחיות בעולם מתוקן, עולם של חיי רוחניות. עדיין רוצים את הגשמיות ולא את הרוחניות.

אם קוראים את דברינו וזה נשמע קשה, לא מרוצים, כי רוצים את הדרך ה"קלה" [שרק תחילתה קלה, אבל סופה קשה ומר ביותר]. **רוצים את הגשמיות וגם את ה"כאילו" רוחניות** [אבל לא שמים לב שעכשיו העולם משתנה ממה שהיה כל השנים והמערכת של חיי גשמיות ותענוגי עולם הזה מתמוטטת].

אבל אם תקראו את הנביאים הקדושים תראו שדברינו מאד עדינים לעומת מה שהם חזו בעתיד בשביל עם ישראל. הם

ראו קשיים גדולים ביותר, גדולים ביותר [ייתי ולא אחמיניה" (סנהדרין צח)]. מבחנים כמעט בלתי אפשריים לעבור.

אבל לא רוצים לשמוע דברים קשים. אני שומע לפני כל עת רצון כמו פורים או חג אחר, שהתפילות של פורים או חג אחר כבר ימתיקו את הגזרות. אבל אל תשכחו שגם לפני מלחמת העולם השנייה היו פורים ופסח וראש השנה ויום כיפור וסוכות וכל החגים, כל העתות רצון. ובכל זאת, היתה שואה איומה שאין אפילו מילים לתאר את זה.

וגם היום, לא יעזור לנו כלום אם לא נחזור בתשובה. לא יעזור לנו כלום אם

